

מסורת הש"ס

(א) אבות פ"ג מ"ב, (ב) ע'י מוס' שבת נה. ד"ה קלף], (ג) י"א אכל ישראל את פורע מהם מעט מעט כו', (ד) ובשאלמות פ' משא אמת סופיא יבשא ברחמי וכו', (ה) [ג'רסות לג], (ו) שבת נה, (ז) ברכות ז, ע"ש, (ח) [דף ג,], (ט) כס"א: אמות העולם, י' [דברים לא], (י) [ג'ל' ששה ועיין בשבת נה,] ויע"י מוס' שבת נה. ד"ה קלף, (יא) [וע"ע מוספות שבת נה. ד"ה ואע"ג],

	
הגהות מהר"ב רנשבורג	
א] אחת מממם ריבוא ושלשת אלפים ושמונה, י"ב בברכות דף ז ע"א אמת ושמות אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה בשעה;	

	
לעזי רש"י	
ביקדור"א. ניקור, דקירה.	
מוסף רש"י	

סגן. שני כלומר שהוא שני לכ"ג (אבות פ"ג י"ד), בשלומה של מולדת. כמו שנאמר (ירמיה כט) ודרכו את שלט העיר אשר הגלתי אהכם מהם, אפילו באומות שיהיו, שכן מצינו שהיו חדרים נדרים ונדבות כבילים, וכמו שמצינו בשנעם פרים שהיו ישראל מביאים כתנן על שניים אומות (אבות יט), חיים בלעז. כל אחד ואחד את חבריו (שם), כאן בבוברדי כוכבים. שהוא נעמנו וכבודו נפרע מהן (סנהדרין צב.), חימה אין לי שכבר נשבעתי, מוסב על הכנס, חימה אין לי בכל הנעסים שהנעסני הכנס הואת לא אוכל לשפוך חמתי לנערה מפני הסנועה שמנענתי לנאומיהם, מי יתני מינס שעברו לולי הסנועה הימי שמיר וסית וגו' (ישעיה כז ד), אלא ממקודשי. (סנהדרין קה). וכמה וחזר מן הטוב (שבת נה.), אל זועם בכל יום. קהל הוא (סנהדרין קה). וכמה דעמנו רגע. כדמסיק ליה מקהל כי רגע בלפני חיים בלעזו (שם),

	
רבינו חננאל	

ורשעים נדונין בה שנאמר כי הנה היום בא בווער בתנור והיו כל זדים וגו' לא שורש בעולם הזה ולא ענף לעולם הבא וצדיקים מתרפאין בה דכתיב וזרחת לבם יריא שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה וגו' ולא עוד אלא שמתועבין בה שנאמר ויצאתם ופשתם כעגלי מרבין; ותעשה אדם כדגי

חים. מה דגים שבים כל הגדול מחבירו בולע את חברו אף בני אדם הגדול בולע את הקטן והיינו דתנן ר' חנניה סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשליומה של מלכות שאמלא מוראה איש את [נהנין] חיים בלעז:
הא דכתיב שדי לא מצאנוהו שניא כח בעת הדין ימינך ה' נאדרי כבח בשעת מלחמה בעובדי כוכבים. הא דכתיב חמה אין לי בישראל והא דכתיב אל קנא ונוקם ה' נוקם ה' ובעל חמה בעובדי כוכבים: והיה ביום ההוא אבקש להשמיר את כל הגוים אבקש בבגוני שלהם פ"י בפיניקס שמפרשין בו מעשיהן אם יש להם בו זכות אניחם ואם לאו אשמידם: ואני יסרתי חזקתי וזרועותם ואלי יחשבו רע אני אמרתי איסרם בעוה"ז כדי שיתחזקו וזרועותיהן לעמיד לבא ואלי יחשבו רע כלומר מתרעמין עלי ביסורין: כתיב חלילה לך מעשות (זאת) כדבר הזה להמית צדיק עם רשע בצדיק גמור וחכרתי ממך צדיק ורשע בצדיק שאינו גמור. והדכתיב וממקדשי תחלו ותני רב יוסף ממקודשי אלו בני אדם שקיימו התורה כולה אפ"ה כיון שהיה להם למחות ולא מיחו הוו להו כצדיקים שאינם גמורים: ת"ר ואל זועם בכל יום וכמה זעמו רגע ורגע הוא חלק מה' ריבוא וששת אלפים ותתפ"ח בשעה וזהו רגע ואין כל בריה יכולה

היום הבא. השמש הצהא דזכמה דוכמתן קרינן לשמשא יומא: ו**יאלאסם**

ופשטם. סיפא דזרחתה לכס הוא. ופשטם לשון שומן וריבוי ועוצי כמו (תרגום בראשית א) פשו וסגו וכמו (איוב לה) ולא ידע צפש מאל: **לא מלכנוהו** **שיהא שגיא כח צעת הדין**. אס ישגיא כמו יתחייבו כולם

כלייה: ר' אחא בר חינינא אמר תרוייהו בישראל וה"ק אע"פ שבעל חימה אני חימה אין לי כבר נשבעתי מקלוף עליך: **מי יסניני**. סיפא דהאלי קרא הוא: **שמיר ושים**. לשון לרץ גזירה וחורבן ודוגמתו (איכה ג) השאת והשבר: **והיינו דרבי אלכסנדרי**.

אלעליא) קאי דלין הקצ"ה צא צטרוניא עם צריותיו: **צינגי שלהן**. צספר זכרון מעשיהם: **ואס לאו אשמידם**. וצדין אפקוד עליהם ולא צחמלה כי אס צדקדוק כדאמרין לעיל ג.] מקדיר עליהם חמה מנרתקה אולי יצטטו: **והיינו נמי דאמר רבא**. שהקצ"ה דן עוצדי כוכבים ט) צדקדוק: **עוה עוה עוה אשימנה**. עיווי עיומה ולעוה אשימנה וכן תרגס יומנן מוציהון מבו צמוציהון אכתפרע מניהון: **כפירי**. ניקור ציקדור"א בלעז"ז שמנקרין מעט מעט. וכן נפרע מהן מעט מעט צהסתר פנים צוהיה לאכולי' לפדותם מעונותיהן כדי שיזכו לעוה"צ: **לס שוע**. אני נותן להם פדיון כמו (שמות יד) ויושע ופרק וכמו (צ"ק דף פ.) ישוע הבן פדיון: **והיינו דא"ר אבא**. אפדס לישראל צממונס והיינו כפיד של תרגולין פורעין מעט מעט ונוגשין צלדקה: **ידעמי**. אהצתי כמו (תהלים א) יודע ה' דרך צדיקים וכמו (שמות ג) ואדעך צסס: **מאן דאיש ליה סיסיא**. זעס: **צרחמיה מסיק ליה**. מעלהו על אוהבו. והנס זועפים אחר סוסיא סוס שפסקו רע את אוהבו מעלין עליו כדי שימות: **נפרע ממנו מעט מעט**. כן ישראל נפרע מן הקצ"ה את כל עונותיהן צעוה"ז כדי שיזכו ליום הדין ועוצדי כוכבים ט) אינו נפרע מהן כלל כדי לטרדן מן העוה"צ. ופקידה משמע מעט מעט כאלס שפוקד את חצירו לפרקים: **ממקדשי סחלו**. גצי ט) ארצעה משחיתים שצלו להשחית את ירושלים כתיב ציחוקאל: **זועס צכל יוס**. ואפילו הכי קיימין וכתיב מי יעמוד: **ציחיד**. מי יעמוד: **צצבור**. אף על גב דצכל יוס זועס מתקיימין:

את אמר להו אמשול לכם משל למה"ד לאדם שנושה משני בנ"א אחד אוהבו ואחד שונאו אוהבו נפרע ממנו מעט מעט שונאו נפרע ממנו בבת אחת א"ר אבא בר כהנא מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע חלולין הוא מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע ולא והכתיב והכרתיו ממך צדיק ורשע בצדיק שאינו גמור אמר רבי אבהו למיני ברב ספרא דאדם גדול הוא שבכו ליה מיכסא דתליסר שנין יומא חד אשכחוהו אמרו ליה כתיב רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם מאן דאית ליה ססיסא ברחמיה מסיק ליה אישיתיק ולא אמר להו ולא מידי רמו ליה סודרא בצואריה וקא מצערו ליה אתא רבי אבהו אשכחינהו אמר להו אמאי מצעריתו ליה אמרו ליה ולאו אמרת לן דאדם גדול הוא [ולא ידע למימר לן פירושא דהאי פסוקא] אמר להו אימר דאמרי לבו בתנאי בקראי מי אמרי לבו אמרו ליה מ"ש אתון דידעיתון אמר להו אנן דשכיחינן גביכון רמינן אנפשין ומעיינן אינהו לא מעייני אמרו ליה לימא לן

את אמר להו אמשול לכם משל למה"ד לאדם שנושה משני בנ"א אחד אוהבו ואחד שונאו אוהבו נפרע ממנו מעט מעט שונאו נפרע ממנו בבת אחת א"ר אבא בר כהנא מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע חלולין הוא מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע ולא והכתיב והכרתיו ממך צדיק ורשע בצדיק שאינו גמור אמר רבי אבהו למיני ברב ספרא דאדם גדול הוא שבכו ליה מיכסא דתליסר שנין יומא חד אשכחוהו אמרו ליה כתיב רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם מאן דאית ליה ססיסא ברחמיה מסיק ליה אישיתיק ולא אמר להו ולא מידי רמו ליה סודרא בצואריה וקא מצערו ליה אתא רבי אבהו אשכחינהו אמר להו אמאי מצעריתו ליה אמרו ליה ולאו אמרת לן דאדם גדול הוא [ולא ידע למימר לן פירושא דהאי פסוקא] אמר להו אימר דאמרי לבו בתנאי בקראי מי אמרי לבו אמרו ליה מ"ש אתון דידעיתון אמר להו אנן דשכיחינן גביכון רמינן אנפשין ומעיינן אינהו לא מעייני אמרו ליה לימא לן

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

ד.

חימה אין י' שכבר נשבעתי. ואין להקשות מפרק ד' נדרים (נדרים ג.) דמוכח דמשה הרגו לחימה דליכא לשנויי תרי חימה הוו כדמשני נמי התם ו: **והיינן דר' אבבסנדר**. פ"ה דקאי אהיהא דקאמרין לעיל דלין הקדוש צרוך הוא צא צטרוניא עם צריותיו ולא נהירא פירושו דהא איפסיק ליה טובא ונראה לר"ת דקאי אהא דסליק כאן בישראל כאן צעוצדי כוכבים וקאמרין דבעל חימה קאי אעוצדי כוכבים והיינו דרבי אלכסנדרי דקאמר ציוס ההוא אצקש שאס לא ימצא להם זכות ישמידם והיינו נמי דרנא דאמר שיש חילוק צין ישראל לעוצדי כוכבים: **בנייגני** **שלחם**. פירוש צמעשה שלהם מה נורא מעשיך (תהלים טו) מתרגמינן מה דחלין אינון מנייגיא דילך:

שהיה בידם למוחות. והא דלמרי" צסוף חזקת הצמים (צ"צ דף ס:) מוטב שיהיו שוגגין ולא יהיו מוזדין היינו צדצר שידוע שלא יקצלו אס ימחו ט: **וידוע**

י³ **שדי** לא מצאנוהו שניא כח כתיב ג⁴ גדול אדונינו ורב כח וכתוב י⁵ ימינך ה' נאדרי בכח לא קשיא כאן בשעת הדין כאן בשעת מלחמה רבי חמא בר' חנינא רמי כתיב י⁶ חימה אין לי וכתוב ה' ובעל חימה לא קשיא י⁷ כאן בישראל כאן בעובדי כוכבים רב חיננא בר פפא אמר חימה אין לי שכבר נשבעתי מי יתנני שלא נשבעתי אהיה שמיר ושית וגו' והיינו דאמר רבי אלכסנדרי מאי דכתיב י⁸ והיה ביום ההוא אבקש להשמיר את כל הגוים אבקש ממני אמר הקב"ה אבקש בנייגני שלהם אם יש להם זכות אפרם ואם לאו אשמידם והיינו דאמר רבא מאי דכתיב י⁹ אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע אמר להן הקב"ה לישראל כשאני דן את ישראל אין אני דן אותם כעובדי כוכבים דכתיב י¹⁰ עוה עוה אשימנה וגו' י¹¹ אלא אני נפרע מהן כפיד של תרגנולות דבר אחר אפילו אין ישראל עושין מצוה לפני כי אם מעט כפיד של תרגנולין שמנקרין באשפה אני מצרפן לחשבון גדול [שנאמר אם בפידו] להן שוע [דבר אחר] בשכר שמשוועין לפני אני מושיע אותם והיינו דאמר ר' אבא מאי דכתיב י¹¹ ואנכי אפרם והמה דברו עלי כובים אני אמרתי אפרם בממונם בעוה"ז כדי שיוזכו לעולם הבא והמה דברו עלי כובים והיינו דאמר רב פפי משמיה דרבא מאי דכתיב י¹² ואני יסרתי חזקתי וזרועותם ואלי יחשבו רע אמר הקב"ה אני אמרתי איסרם ביסורין בעולם הזה כדי שיחזקו וזרועותם לעוה"ב ואלי יחשבו רע משתבח להו ר' אבהו למיני ברב ספרא דאדם גדול הוא שבכו ליה מיכסא דתליסר שנין יומא חד אשכחוהו אמרו ליה כתיב י¹³ רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם מאן דאית ליה י⁷סיסא ברחמיה מסיק ליה אישיתיק ולא אמר להו ולא מידי רמו ליה סודרא בצואריה וקא מצערו ליה אתא רבי אבהו אשכחינהו אמר להו אמאי מצעריתו ליה אמרו ליה ולאו אמרת לן דאדם גדול הוא [ולא ידע למימר לן פירושא דהאי פסוקא] אמר להו אימר דאמרי לבו בתנאי בקראי מי אמרי לבו אמרו ליה מ"ש אתון דידעיתון אמר להו אנן דשכיחינן גביכון רמינן אנפשין ומעיינן אינהו לא מעייני אמרו ליה לימא לן

את אמר להו אמשול לכם משל למה"ד לאדם שנושה משני בנ"א אחד אוהבו ואחד שונאו אוהבו נפרע ממנו מעט מעט שונאו נפרע ממנו בבת אחת א"ר אבא בר כהנא מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע חלולין הוא מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע ולא והכתיב והכרתיו ממך צדיק ורשע בצדיק שאינו גמור אמר רבי אבהו למיני ברב ספרא דאדם גדול הוא שבכו ליה מיכסא דתליסר שנין יומא חד אשכחוהו אמרו ליה כתיב רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם מאן דאית ליה ססיסא ברחמיה מסיק ליה אישיתיק ולא אמר להו ולא מידי רמו ליה סודרא בצואריה וקא מצערו ליה אתא רבי אבהו אשכחינהו אמר להו אמאי מצעריתו ליה אמרו ליה ולאו אמרת לן דאדם גדול הוא [ולא ידע למימר לן פירושא דהאי פסוקא] אמר להו אימר דאמרי לבו בתנאי בקראי מי אמרי לבו אמרו ליה מ"ש אתון דידעיתון אמר להו אנן דשכיחינן גביכון רמינן אנפשין ומעיינן אינהו לא מעייני אמרו ליה לימא לן

את אמר להו אמשול לכם משל למה"ד לאדם שנושה משני בנ"א אחד אוהבו ואחד שונאו אוהבו נפרע ממנו מעט מעט שונאו נפרע ממנו בבת אחת א"ר אבא בר כהנא מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע חלולין הוא מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע ולא והכתיב והכרתיו ממך צדיק ורשע בצדיק שאינו גמור אמר רבי אבהו למיני ברב ספרא דאדם גדול הוא שבכו ליה מיכסא דתליסר שנין יומא חד אשכחוהו אמרו ליה כתיב רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם מאן דאית ליה ססיסא ברחמיה מסיק ליה אישיתיק ולא אמר להו ולא מידי רמו ליה סודרא בצואריה וקא מצערו ליה אתא רבי אבהו אשכחינהו אמר להו אמאי מצעריתו ליה אמרו ליה ולאו אמרת לן דאדם גדול הוא [ולא ידע למימר לן פירושא דהאי פסוקא] אמר להו אימר דאמרי לבו בתנאי בקראי מי אמרי לבו אמרו ליה מ"ש אתון דידעיתון אמר להו אנן דשכיחינן גביכון רמינן אנפשין ומעיינן אינהו לא מעייני אמרו ליה לימא לן

את אמר להו אמשול לכם משל למה"ד לאדם שנושה משני בנ"א אחד אוהבו ואחד שונאו אוהבו נפרע ממנו מעט מעט שונאו נפרע ממנו בבת אחת א"ר אבא בר כהנא מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע חלולין הוא מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע ולא והכתיב והכרתיו ממך צדיק ורשע בצדיק שאינו גמור אמר רבי אבהו למיני ברב ספרא דאדם גדול הוא שבכו ליה מיכסא דתליסר שנין יומא חד אשכחוהו אמרו ליה כתיב רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם מאן דאית ליה ססיסא ברחמיה מסיק ליה אישיתיק ולא אמר להו ולא מידי רמו ליה סודרא בצואריה וקא מצערו ליה אתא רבי אבהו אשכחינהו אמר להו אמאי מצעריתו ליה אמרו ליה ולאו אמרת לן דאדם גדול הוא [ולא ידע למימר לן פירושא דהאי פסוקא] אמר להו אימר דאמרי לבו בתנאי בקראי מי אמרי לבו אמרו ליה מ"ש אתון דידעיתון אמר להו אנן דשכיחינן גביכון רמינן אנפשין ומעיינן אינהו לא מעייני אמרו ליה לימא לן

את אמר להו אמשול לכם משל למה"ד לאדם שנושה משני בנ"א אחד אוהבו ואחד שונאו אוהבו נפרע ממנו מעט מעט שונאו נפרע ממנו בבת אחת א"ר אבא בר כהנא מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע חלולין הוא מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע ולא והכתיב והכרתיו ממך צדיק ורשע בצדיק שאינו גמור אמר רבי אבהו למיני ברב ספרא דאדם גדול הוא שבכו ליה מיכסא דתליסר שנין יומא חד אשכחוהו אמרו ליה כתיב רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם מאן דאית ליה ססיסא ברחמיה מסיק ליה אישיתיק ולא אמר להו ולא מידי רמו ליה סודרא בצואריה וקא מצערו ליה אתא רבי אבהו אשכחינהו אמר להו אמאי מצעריתו ליה אמרו ליה ולאו אמרת לן דאדם גדול הוא [ולא ידע למימר לן פירושא דהאי פסוקא] אמר להו אימר דאמרי לבו בתנאי בקראי מי אמרי לבו אמרו ליה מ"ש אתון דידעיתון אמר להו אנן דשכיחינן גביכון רמינן אנפשין ומעיינן אינהו לא מעייני אמרו ליה לימא לן

את אמר להו אמשול לכם משל למה"ד לאדם שנושה משני בנ"א אחד אוהבו ואחד שונאו אוהבו נפרע ממנו מעט מעט שונאו נפרע ממנו בבת אחת א"ר אבא בר כהנא מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע חלולין הוא מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע ולא והכתיב והכרתיו ממך צדיק ורשע בצדיק שאינו גמור אמר רבי אבהו למיני ברב ספרא דאדם גדול הוא שבכו ליה מיכסא דתליסר שנין יומא חד אשכחוהו אמרו ליה כתיב רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם מאן דאית ליה ססיסא ברחמיה מסיק ליה אישיתיק ולא אמר להו ולא מידי רמו ליה סודרא בצואריה וקא מצערו ליה אתא רבי אבהו אשכחינהו אמר להו אמאי מצעריתו ליה אמרו ליה ולאו אמרת לן דאדם גדול הוא [ולא ידע למימר לן פירושא דהאי פסוקא] אמר להו אימר דאמרי לבו בתנאי בקראי מי אמרי לבו אמרו ליה מ"ש אתון דידעיתון אמר להו אנן דשכיחינן גביכון רמינן אנפשין ומעיינן אינהו לא מעייני אמרו ליה לימא לן

את אמר להו אמשול לכם משל למה"ד לאדם שנושה משני בנ"א אחד אוהבו ואחד שונאו אוהבו נפרע ממנו מעט מעט שונאו נפרע ממנו בבת אחת א"ר אבא בר כהנא מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע חלולין הוא מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע ולא והכתיב והכרתיו ממך צדיק ורשע בצדיק שאינו גמור אמר רבי אבהו למיני ברב ספרא דאדם גדול הוא שבכו ליה מיכסא דתליסר שנין יומא חד אשכחוהו אמרו ליה כתיב רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם מאן דאית ליה ססיסא ברחמיה מסיק ליה אישיתיק ולא אמר להו ולא מידי רמו ליה סודרא בצואריה וקא מצערו ליה אתא רבי אבהו אשכחינהו אמר להו אמאי מצעריתו ליה אמרו ליה ולאו אמרת לן דאדם גדול הוא [ולא ידע למימר לן פירושא דהאי פסוקא] אמר להו אימר דאמרי לבו בתנאי בקראי מי אמרי לבו אמרו ליה מ"ש אתון דידעיתון אמר להו אנן דשכיחינן גביכון רמינן אנפשין ומעיינן אינהו לא מעייני אמרו ליה לימא לן

את אמר להו אמשול לכם משל למה"ד לאדם שנושה משני בנ"א אחד אוהבו ואחד שונאו אוהבו נפרע ממנו מעט מעט שונאו נפרע ממנו בבת אחת א"ר אבא בר כהנא מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע חלולין הוא מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע ולא והכתיב והכרתיו ממך צדיק ורשע בצדיק שאינו גמור אמר רבי אבהו למיני ברב ספרא דאדם גדול הוא שבכו ליה מיכסא דתליסר שנין יומא חד אשכחוהו אמרו ליה כתיב רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם מאן דאית ליה ססיסא ברחמיה מסיק ליה אישיתיק ולא אמר להו ולא מידי רמו ליה סודרא בצואריה וקא מצערו ליה אתא רבי אבהו אשכחינהו אמר להו אמאי מצעריתו ליה אמרו ליה ולאו אמרת לן דאדם גדול הוא [ולא ידע למימר לן פירושא דהאי פסוקא] אמר להו אימר דאמרי לבו בתנאי בקראי מי אמרי לבו אמרו ליה מ"ש אתון דידעיתון אמר להו אנן דשכיחינן גביכון רמינן אנפשין ומעיינן אינהו לא מעייני אמרו ליה לימא לן

את אמר להו אמשול לכם משל למה"ד לאדם שנושה משני בנ"א אחד אוהבו ואחד שונאו אוהבו נפרע ממנו מעט מעט שונאו נפרע ממנו בבת אחת א"ר אבא בר כהנא מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע חלולין הוא מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע ולא והכתיב והכרתיו ממך צדיק ורשע בצדיק שאינו גמור אמר רבי אבהו למיני ברב ספרא דאדם גדול הוא שבכו ליה מיכסא דתליסר שנין יומא חד אשכחוהו אמרו ליה כתיב רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם מאן דאית ליה ססיסא ברחמיה מסיק ליה אישיתיק ולא אמר להו ולא מידי רמו ליה סודרא בצואריה וקא מצערו ליה אתא רבי אבהו אשכחינהו אמר להו אמאי מצעריתו ליה אמרו ליה ולאו אמרת לן דאדם גדול הוא [ולא ידע למימר לן פירושא דהאי פסוקא] אמר להו אימר דאמרי לבו בתנאי בקראי מי אמרי לבו אמרו ליה מ"ש אתון דידעיתון אמר להו אנן דשכיחינן גביכון רמינן אנפשין ומעיינן אינהו לא מעייני אמרו ליה לימא לן

את אמר להו אמשול לכם משל למה"ד לאדם שנושה משני בנ"א אחד אוהבו ואחד שונאו אוהבו נפרע ממנו מעט מעט שונאו נפרע ממנו בבת אחת א"ר אבא בר כהנא מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע חלולין הוא מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע ולא והכתיב והכרתיו ממך צדיק ורשע בצדיק שאינו גמור אמר רבי אבהו למיני ברב ספרא דאדם גדול הוא שבכו ליה מיכסא דתליסר שנין יומא חד אשכחוהו אמרו ליה כתיב רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם מאן דאית ליה ססיסא ברחמיה מסיק ליה אישיתיק ולא אמר להו ולא מידי רמו ליה סודרא בצואריה וקא מצערו ליה אתא רבי אבהו אשכחינהו אמר להו אמאי מצעריתו ליה אמרו ליה ולאו אמרת לן דאדם גדול הוא [ולא ידע למימר לן פירושא דהאי פסוקא] אמר להו אימר דאמרי לבו בתנאי בקראי מי אמרי לבו אמרו ליה מ"ש אתון דידעיתון אמר להו אנן דשכיחינן גביכון רמינן אנפשין ומעיינן אינהו לא מעייני אמרו ליה לימא לן

1. כי הזה היום בא בער בתנור וזהו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אומר יי צבאות אשר לא יעזוב לקום שרש וענף: מלאכי ג יט

2. וזרחה לבם דיאי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבין:

מלאכי ג כ

3. שדי לא מצאנוהו שניא כח ומשפט ורב צדקה לא יעננה:

4. גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר:

5. ימינך יי נאדרי בבח ימינך יי תרעץ אויב:

שמות טו ו

6. תמה אין לי מי יתנני שמייר שית בבליחמה אפשעה בה אציחנה ישיעיהו כו ד

7. אל קבוא ונקם יי נקם יי ובעל חמה נקם יי לצרו ונוטר הוא לא יציהו:

8. וזהו ביום ההוא אבקש להשמיר את כל הגוים הקבאים על ירושלם:

9. אך לא בעי ישלח יד אם בפידו לקח שוע:

אויב לו כד

10. ענה ענה ענה אשימנה גם זאת לא יהיה רע בא אשר לו המשפט ותתיו:

יחזקאל כא לב

11. אוי לקח בי נדרו

12. ואני יסרתי חזקתי וזרועתם ואלי יחשבו רע:

הורשע ז טו

13. רק אתכם ידעתי

מכל משפחות האדמה

על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם:

עמוס ג ב

14. חללה לך מעשת

כדבר הזה להמית צדיק

עם רשע וזהו אל תגשו

וממוקדשי תחלו ויחלו

באנשים הנקנים אשר לפני הקינ:

יחזקאל כא ח

16. וכן בחור ובתולה

ותף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש

אשר עליו יהיו אל תגשו וממוקדשי תחלו ויחלו

באנשים הנקנים אשר לפני הקינ:

יחזקאל טו ו

17. אלהים שופט צדיק

ואל זעם בכל יום:

תהלים ז כ

18. לפני זעמו מי יעמוד

ומי יקום בחרון אפו

חמתו נתכה כאש ויהצרים נתצו ממנו:

נחום א ו